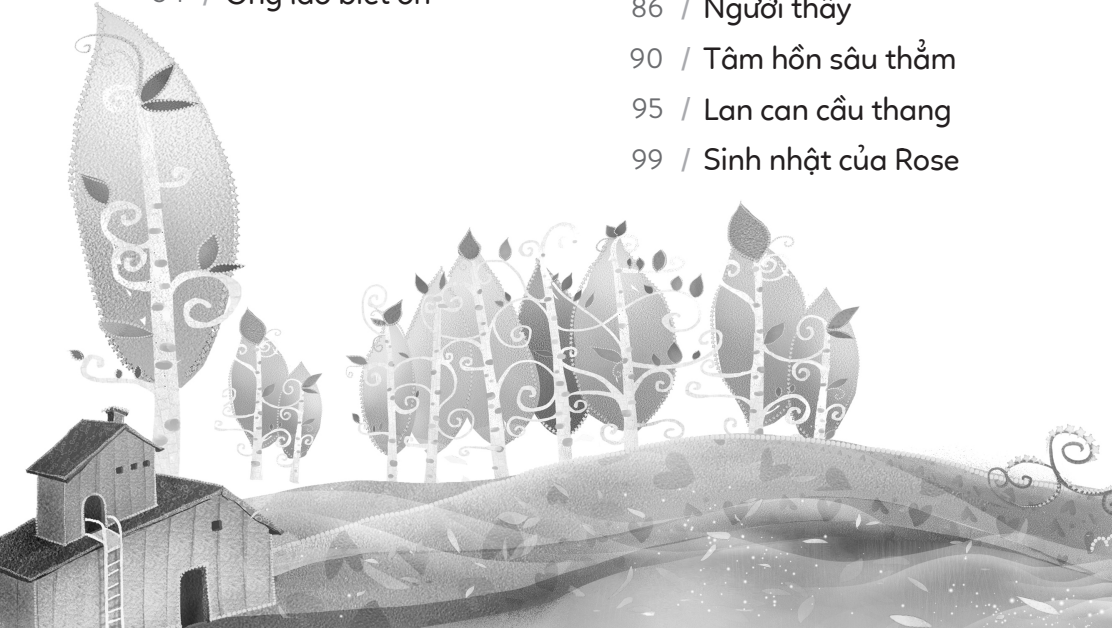

MỤC LỤC

- 7 / Tình yêu và cuộc đua với thời gian
- 14 / Món quà ấm áp
- 18 / Áo choàng yêu thương
- 22 / Cô bé và bức tượng Đức mẹ Maria
- 27 / Lời hứa tám năm
- 31 / Ngón tay cái ngủ say
- 35 / Hãy đi ủng của tôi
- 39 / Giữa cơn động đất
- 44 / Đức tính đầu tiên
- 48 / Chỉ tại trời nóng
- 51 / Tình yêu của cha
- 54 / Ông lão biết ơn

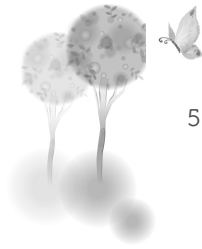

- 57 / Tâm nguyện của anh trai
- 61 / Bạn bè luôn ở bên ta
- 64 / Trẻ con vô tội
- 69 / Giọt nước mắt ân hận
- 73 / Giá như nhanh hơn một chút
- 77 / Nhịp đập trái tim mẹ
- 82 / Câu chuyện của Kell
- 86 / Người thầy
- 90 / Tâm hồn sâu thẳm
- 95 / Lan can cầu thang
- 99 / Sinh nhật của Rose

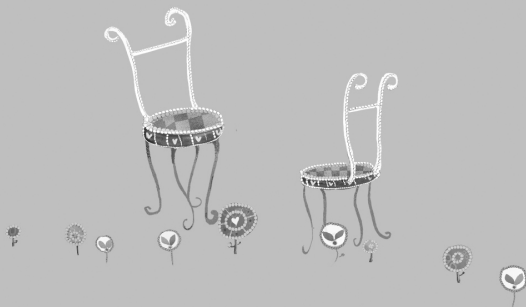

- 103 / Thầy Marion
- 108 / Những ngày đầu trọ
- 113 / Tâm hồn lạc quan
- 118 / Hoa hồng và áo bông
- 122 / Sự quan tâm
của người lạ
- 125 / Câu nói khó quên
- 129 / Bí mật lớn nhất cuộc đời
- 132 / Ba ông lão
- 135 / Phương thuốc của
sinh mệnh
- 139 / Nhảy dù
- 143 / Cha ở phía sau hàng cây
- 148 / “Hình phạt” đặc biệt
- 152 / Thì ra thiên thần
là như thế
- 157 / Cửa không khóa
- 160 / Cô giáo của tôi
- 163 / Bà nội của tôi
- 166 / Con thích chúng ta
sống cùng nhau
- 171 / Tôi tự mở cửa
- 174 / Gặp gỡ bất ngờ
- 178 / Ông nội, con nợ ông
một cái ôm
- 182 / Đau khổ bao nhiêu,
hạnh phúc bấy nhiêu
- 188 / Món quà ngày lễ
- 191 / Tình yêu của mẹ
- 194 / Chỉ vì...
- 198 / Món quà của cụ bà
- 201 / Ý tưởng hay nhất
- 206 / Thầy giáo giỏi nhất
- 210 / Cô giáo vùng cao
- 214 / Trắc nghiệm tâm lí (1)
- 217 / Trắc nghiệm tâm lí (2)

*Hãy từ té với cuộc đời mình, để ánh nắng
luôn ngập tràn trong thế giới của em.
Hãy trở thành một người tự tin, lạc quan
và hạnh phúc, em nhé!*

TÌNH YÊU VÀ CUỘC ĐUA VỚI THỜI GIAN

Còn gì thiêng liêng hơn tình cảm đong đầy nơi tấm lòng cha mẹ? Trái tim cha mẹ là nơi nhân từ nhất. Cha mẹ là những người quan tâm ta nhất, là ánh mặt trời đầu yếu soi rọi, sưởi ấm, khắc sâu trong tâm hồn ta!

Karl Marx⁽¹⁾

Bạn thân của tôi đã mang thai bảy tháng. Để giữ công việc trong hãng du lịch, cô ấy nhờ tôi làm thay một thời gian. Tôi mới đến Mỹ chưa lâu, rất muốn tiếp xúc, mở rộng thêm các mối quan hệ xã hội, nên đồng ý ngay tấp lự.

Công việc chính của bạn tôi là nghe điện thoại, giúp khách hàng sắp xếp kế hoạch du lịch và trả lời thư điện tử. Cô ấy đưa cho tôi danh sách

(1) Nhà triết học, nhà kinh tế học, nhà sử học, nhà xã hội học, nhà lí luận chính trị, nhà báo và nhà cách mạng người Đức gốc Do Thái.

Những câu chuyện truyền cảm hứng

khách hàng. Đó là "vốn liếng" tích lũy gần hai năm trong nghề của cô ấy. Danh sách gồm khoảng sáu mươi người. Cô ấy năm lần bảy lượt dặn dò: Phải dành cho những khách hàng này đãi ngộ tốt nhất.

Một hôm, có một người Mỹ gốc Tây Ban Nha tên là Fredo đến gặp tôi. Đó là một khách hàng trong danh sách. Trông anh rất xùe xòa, viền giày lấm bẩn. Thoạt nhìn, tôi nghĩ anh là một công nhân. Quả nhiên, Fredo nói anh từng làm công nhân coi kho của một công ty vận chuyển, vừa mới nộp đơn xin nghỉ việc. Tôi đọc qua bản lí lịch trích chéo của vị khách này và thấy hai năm trước

Fredo từng đặt vé khứ hồi cho một chuyến đi ngắn trong dịp lễ Giáng sinh. Có lẽ anh ấy không phải là người thường xuyên đi du lịch. Lần này, anh ấy muốn đi đâu?

“Hôm nay, tôi đặt vé vì con trai tôi. Tôi xin nghỉ việc vì muốn đi du lịch cùng cháu.” Fredo bình tĩnh nói, hết như những người giàu có đang khoe khoang vậy. “Cô này,” Fredo hơi ngập ngừng, “Lịch trình mà tôi cần đặt sẽ rất phức tạp, phiền cô dành chút thời gian, tâm sức, giúp tôi.”

Sắp xếp ổn thỏa những chuyến du lịch phức tạp chính là thử thách mà tôi ưa thích. Tôi tự tin nói: “Tôi sẽ cố gắng đến khi anh hài lòng mới thôi.”

“Con trai tôi năm nay chín tuổi. Cháu thích thể thao, nhất là bóng đá. Cháu ngoan lắm, nhưng ba tháng trước...” Fredo dừng lại giây lát, rồi nói tiếp, “Bác sĩ chẩn đoán cháu bị bệnh tăng nhãn áp nặng, thần kinh thị giác bắt đầu co lại, không lâu nữa sẽ bị mù.”

Đôi mắt Fredo ánh lên nét đau khổ, khiến tôi cũng thấy xót xa. Chín tuổi, còn nhỏ quá. Mù lòa ư? Làm sao một đứa trẻ có thể chấp nhận được điều này?

“Cô biết không, con tôi bị tăng nhãn áp, không đau không ngứa, không đỏ không sưng, giống như không có chuyện gì, nhưng thị lực ngày một

giảm đi, nhìn không rõ. Chúng tôi chỉ biết đi làm kiếm tiền, khi phát hiện ra thì đã quá muộn. Là cha là mẹ, chúng tôi phải có trách nhiệm với cháu. Thế nên, tôi đã xin nghỉ việc và dành nhiều thời gian nhất có thể bên con. Có người cho rằng tôi không nên nghỉ việc. Thực ra những chuyện này chẳng có gì to tát, ta có thể bắt đầu lại công việc bất cứ lúc nào...”

“Tôi rất lấy làm tiếc khi nghe được những điều này.” Tôi nói, “Hãy cho tôi biết, anh chị còn bao nhiêu thời gian nữa? Anh có những yêu cầu gì?”

“Chỉ còn khoảng bốn tháng, tính cả thời gian nghỉ ngơi, vì hành trình sẽ rất mệt. Thời gian nghỉ có thể sẽ chiếm đến ba mươi phần trăm lịch trình. Thực ra tôi và vợ đều thích du lịch, nhưng điều kiện kinh tế không cho phép chúng tôi đi nhiều. Lần này, để tiết kiệm chi phí, vợ tôi không thể đi cùng, chỉ có tôi và con đi thôi. Chúng tôi định đi mấy nước châu Âu. Tôi muốn dẫn con trai đi Thụy Sĩ trượt tuyết. Hồi trước tôi cứ nghĩ, chờ con tôi lớn thêm chút nữa hãy đưa cháu đi chơi, nhưng giờ... Tôi sẽ dẫn cháu đi Úc ngắm san hô, xem thế giới dưới đáy biển rồi đến Vạn Lý Trường Thành ở Trung Quốc. Nếu còn đủ thời gian, tôi còn muốn dẫn cháu đi xem cuộc sống ở những xứ khác như thế nào. Để tranh thủ thời gian, cũng vì sức khỏe của con, tôi sẽ đặt cho cháu

chỗ tốt nhất. Lẽ ra sự hưởng thụ này phải đến từ nỗ lực của bản thân cháu khi trưởng thành, nhưng giờ tôi và vợ tôi sẽ dành tặng cháu. Tôi mong con mình có thể ngắm nhìn thế giới trước khi không còn nhìn thấy gì nữa. Mong sao sau khi được thưởng ngoạn phong cảnh khắp nơi, chiêm ngưỡng cuộc sống của mọi người, trong những ngày tháng sau này con vẫn có thể hồi tưởng và cảm nhận những điều tuyệt vời từng được tai nghe mắt thấy..." Niềm hi vọng lóe lên trong mắt Fredo, nhưng rất nhanh sau đó, ánh mắt anh lại buồn bã.

"Anh đúng là một người cha tốt!" Tôi thở dài, "Hãy cho tôi một ngày!" Có một kiểu tình yêu phải đánh đổi bằng quãng thời gian quý báu như sinh mạng. Muốn thực hiện lịch trình không bình thường như thế, cần phải chạy đua với thời gian. Fredo đi rồi, tôi bàn bạc với đồng nghiệp có kinh nghiệm, gọi điện cho các nhà cung cấp, tất cả các đơn vị hợp tác đều đồng ý tạo điều kiện đặc biệt cho hai cha con.

Hôm sau, Fredo nhận được toàn bộ lịch trình của chuyến đi mà hãng du lịch đã chuẩn bị riêng cho anh và con trai. Anh rất hài lòng. Thế là hai cha con chuẩn bị xuất phát. Không biết sẽ có bao nhiêu bộn rộn lưu luyến, bao nhiêu vất vả khó khăn trong chuyến đi của hai con người tràn đầy tình yêu cuộc sống này đây? Tôi thầm chúc phúc cho họ.

Những câu chuyện truyền cảm hứng

Bốn tháng sau, Fredo và con trai trở về. Nghe nói, trong mấy ngày cuối cùng của chuyến du lịch, con trai anh đã mù hẳn. Khoảng thời gian cuối cuộc hành trình là những ngày đau khổ và khó khăn nhất của cả gia đình.

Rèn đức tính tốt

Những người từng trải qua mất mát sẽ biết trân trọng hiện tại; người từng đau khổ sẽ trân trọng những ngày vui... Chúng ta nên học cách yêu quý mỗi người bên cạnh mình, bởi thời gian đôi khi rất tàn nhẫn. Tuổi tác sẽ từ từ lấy đi rất nhiều điều vô giá, như sức khỏe hoặc sự đồng hành của người thân... Đừng để mất đi rồi mới hối hận.

Nhấn nút yêu thương

Học cách biết ơn, nắm lấy hạnh phúc

Ai cũng khát khao hạnh phúc, nhưng rất nhiều người lại mãi miết theo đuổi danh lợi, vật chất. Đến cuối cùng, họ chợt nhận ra mình chẳng còn gì, bởi người thân, bạn bè đều đã già hoặc đã rời xa, chỉ còn lại mình họ trên cõi đời. Thực ra, hạnh phúc rất đơn giản. Đó không chỉ là một mục tiêu, mà là một quá trình cảm nhận, một chặng đường dạy ta học cách biết ơn.

Sinh mệnh của con người ngắn ngủi biết bao. Có quá nhiều điều đột nhiên biến mất. Sự ngần ngại và bận rộn của bạn có thể sẽ khiến ta mất đi những thứ quý giá nhất, ví dụ như sức khỏe, niềm vui, hay như tình thân, tình bạn... Khi những điều này vẫn còn ngay trước mắt, ta thường coi đó là điều hiển nhiên, chọn lựa thờ ơ bỏ qua. Khi mất đi những điều đó, hoặc xảy ra việc không vui, ta mới ý thức được rằng, thì ra vì sự thờ ơ mà chính bản thân ta đã đánh mất hạnh phúc.

